

De nævnte Hensyn vare dog af forholdsvis underordnet Betydning, og den Erfaring, der indhøstes, har vist, at, omend Foranstaltningen medførte Fordele for St. Thomas, har den langtfra virket til Held for St. Croix. Naar Guvernøren som hidtil skal have fast Sæde paa en af Øerne, bør Valget imellem disse afgjøres under Hensynet til, at han kan komme til umiddelbart at udsøve sin Indflydelse paa den Ø, hvor Administrationen har de vanskeligste Opgaver at løse og de største Interesser at varetage, og det er utvivlsomt St. Croix. Paa St. Thomas er Administrationens Arbejde i det væsentlige indskrænket til Byen og Havnen, hvis Anliggender sjelden frembyde noget nyt eller vanskeligt Spørgsmaal, som ikke kan besvares ved Hjælp af Regler, som ere grundede paa en lang Erfaring, og den Hovedbetingelse, hvoraf Byens og Havnens Opkomst afhænger, nemlig Handelens Blomstring, er i Almindelighed unddraget selve Administrationens umiddelbare Indflydelse og Initiativ. Anderledes forholder det sig derimod paa St. Croix, hvor der ikke blot er et vanskeligt Arbejderspørgsmaal at løse, som stadigt kræver den største Opmærksomhed og Omsigt fra Administrationens Side, men hvor der tillige bestandig er Spørgsmaal om nye Midler til at fremme Dens Opkomst eller dog ialtfald forhindre dens Tilbagegang, hvor Statskassen har forholdsvis store Interesser, hvis Varetæelse paahviler Guvernøren, og hvor der i det Hele taget jævnlig forekommer vigtige Spørgsmaal af forskjellig Art, hvis Afgjørelse Guvernøren selv maa tage i sin Haand.

Forsaavidt man derfor maatte bibeholde den i Kolonialloven hjemlede Ordning med to Overøvrighedspersoner (Guvernøren og Præsidenten) i de to Overøvrighedsstæder, hvori Kolonierne ere og efter Forholdenes Bestaaenhed nødvendigvis maa vedblive at være delte, kan det ikke anses for tvivlsomt, at det jo vilde være rigtigt, for ikke at sige nødvendigt, at vende tilbage til den tidligere Ordning, at Guvernøren havde sit Sæde paa St. Croix og Præsidenten paa St. Thomas. Ligesom det imidlertid ligger nær, at Overøvrighedsstæden St. Thomas og St. Jan med underliggende Smaastæder frembyder en altfor ringe Virksomhed for en Overøvrighedsperson, naar dennes hele Opgave, saaledes som Præsidentens, er indskrænket til denne Virksomhed, saaledes kan der ogsaa gaas ud fra, at Bestyrelsen af denne lille Overøvrighedsstæde i og for sig vilde kunne henlægges til selve Guvernøren i Forbindelse med Overøvrighedsbestyrelsen af St. Croix, og Præsidentposten altsaa undværes, forudsat at en saadan Forening ikke støder paa en uovervindelig Hindring i de lokale Forhold, navnlig Øernes indbyrdes Fraliggenhed og Manglen af en regelmæssig Dampskibsforbindelse mellem dem.

Da der ved en Inddragelse af Præsidentembedet vilde opnaas en forholdsvis ikke ubetydelig Besparelse, og da de finansielle Forhold i Kolonierne ere blevne af saadan Bestaaenhed, at enhver mulig Besparelse bør søges opnaet, har Regjeringens Opmærksomhed saa meget mere været henvendt paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de i de lokale Forhold bestaaende Vanskeligheder ved Henlæggelsen af begge Overøvrighedsstæders Bestyrelse umiddelbart under Guvernøren og Præsidentembedets deraf følgende Inddragelse, maatte kunne overvindes paa saadan efter Omstændighederne tilfredsstillende Maade, at Foranstaltningen kunde anses for forsvaret. Da Præsidentembedet blev ledigt i Begyndelsen af 1881, blev det — da det, saalænge Koloniallovens § 10 ikke var forandret, maatte vedblive at bestaa — kun besat ved Konstitution for derved at lette den alt foreløbig paatænkte Omordning; men da der omtrent samtidig fandt Guvernørskifte Sted, fandtes det rettest at udsætte de videre Skridt, indtil nærmere Erfaringer og Overveielser kunde foreligge.

Disse have nu ført til den Erkjendelse, at Forholdet kan ordnes saaledes, at Guvernøren afvexlende tager Ophold paa hver af de to Øer, alt efter som Forholdene maatte gjøre hans Nærværelse paa det ene eller det andet Sted ønskelig, idet de daglige løbende Overøvrighedsforretninger i den Kreds, hvori han til en given Tid ikke opholder sig, i hans Navn og paa hans Ansvar udføres af den derværende Guvernementssekretær (fortiden Guvernementssekretæren paa St. Thomas og Præsidentskabssekretæren paa St. Croix).

En saadan Ordning vil, foruden den dermed forbundne Besparelse, have det Fortrin fremfor den nuværende, at Guvernøren umiddelbart vil lede alle vigtigere administrative Anliggender paa begge Øerne og vil have lettere ved at sætte sig ind i og bevare Kjendskabet til lokale og personlige Forhold begge Stæder, end det nu er muligt, da hans Ophold paa den Ø, hvor han ikke har sit Sæde, nødvendigvis maa være kortvarigt, dels fordi han ikke kan lade de løbende Overøvrighedsforretninger i sin egen Kreds udføre af Sekretæren, dels fordi han maa opholde sig som Gæst i Præsidentens Hus. Ganske vist vil den paatænkte Ordning ikke være helt fri for Ulemper, saasom at den jevnlige Flytning frem og tilbage mellem Øerne ikke blot vil være trættende og tidspildende for Guvernøren, men ogsaa vanskeliggjøre Guvernementsarkivets Benyttelse m. m. ligesom ogsaa Manglen af Dampskibsforbindelse mellem Øerne til sine Læder vil kunne være et Savn for Administrationen, som kun tilbørlig hæves ved den tilstedeværende Kableforbindelse, selv afsset fra midlertidige Afbrydelser af denne. Men disse og lignende Ulemper maa anses for forholdsvis mindre betydelige i Sammenligning med de Fordele, der